

2011. március 5. - **Szerintem nincs újságíró, aki erről az ügyről szívesen tudósítana.** Egy minden pontjában rasszista, fenyegető, egyben a maga veszélyességében végzetesen ijesztő eset végére tett pontot a Pesti Központi Kerületi Bíróság. Harminc évet osztott ki dr. Hirtling Ibolya bírónő hét fiatal cigány származású vádlott között. Közülük kettőnek a lopás és zsarolás miatt kiszabott korábbi büntetését is le kell ülnie. Az eset annak idején nagy sajtónyilvánosságot kapott: 2009 szeptemberében az egyik vádlott belekötött egy fiatalemberbe, K. Gergelybe a Budapesti Műszaki Főiskola hallgatójába. A vádlott nem volt egyedül, cigány haverjai körbevették K. Gergelyt, ütötték verték, szidalmazták és fenyegették. Itt meg kell állni egy pillanatra. Sajnos az a mocskos és undorító szöveg, amivel a sértettet illették egyáltalán nem idegen a fülnek. Ha ragaszkodunk a magyar valósághoz, akkor naponta elhangzik kisebbségi szájakból villamoson, utcán, nyilvános helyeken, olyannyira hogy az emberek menekülnek a piszkos szóáradat elől. Szórni azonban senki sem mer, mert igen könnyen juthat K. Gergely sorsára. Akit a legocsmányabb jelzőkkel igyekeztek megfélemlíteni. A szidalmak a magyarságát sértették és súlyosan belegázoltak abba az emberi méltóságába, amit a liberális jogvédők oly becsesnek tartanak. Reméljük, nem az utolsó eset, amikor a mérlegelésnél nem számított az igazságszolgáltatásban, hogy kinek milyen a bőrszíne. A tudósító nehéz helyzetben van, mert szó szerint visszaadni a cigány elkövetők őrzöngését szinte lehetetlen: „Te b...i magyar, kinek képzeled magad, te sz...házi? Hogy mersz bejönni a mi utcánkba?” „Leszúrlak, te magyar g...i! Adjátok ki a büdös, köcsög magyart, hadd szurkáljuk meg, adjátok ki, szétb...k a fejét, elvágjuk a torkát!” „Miénk az utca, miénk az ország, megölöm a g...i magyarokat!” „Köcsög magyar, rohadt magyar, megölünk!” A fenyegetés és a verés közepette riasztották az utcai rokonságot, elszalasztottak egy kiskorút késért, és nagyon könnyen tragédiába fordult volna a dolog, ha K. Gergely nem jártas a küzdősportokban, és nem menekül be a főiskola kollégiumába. A vádlottak társasága ezek után még órákig óbégatott és fenyegetőzött, mi mindent tudnának csinálni azzal a g...i magyarral. A vád ellenük: kiemelkedő társadalmi veszélyességű bűncselekmény: rasszista indítatásból támadták meg a sértettet, és közösség tagja elleni erőszak bűncselekménye miatt marasztalták el őket Ki börtönbe megy, ki javítóba. Jellemző módon, amikor rájöttek, mit követtek el, azt állították, K. Gergely kötött beléjük. Mind a hetükbe. De ezzel az ügy nem zárul le. A jelenség létezik, csak valami rendkívül sanda akaratból évek óta elbagatellizálják azokat a rasszista támadásokat, fenyegetéseket, manővereket, melyeket esetlegesen cigányok követnek el a magyarok ellen. Érezni a lappangó ellenszenvet, a nem cigány magyarokban keltett bűntudatot azért, mert az a bizonyos integráció, felzárkóztatás vagy nevezzük, ahogy akarjuk, évszázadok óta nem sikerül. Időnként kitör az oktan gyűlölet, mint ebben, vagy Szögi Lajos esetében is, és akkor mindenki tanácstalan, hogy miként történhetett ez meg. A könnyebbik magyarázat az, hogy a cigányokat komoly erők bujtogatják arra, hogy a magyarokat rasszista parasztnak lássák, akik egy jó szót sem érdemelnek, és őket kifosztani, ha nem is dicsőség, de bocsánatos megélhetési csíny. A nehezebbik magyarázat a cigányok egy részére jellemző „kultúrából” fakad, ami megengedi, hogy forogjon a kés és taroljon az erőszak. Nagyban segíti a dolgot a bandázás, bandában mindenki erős, legyőzhetetlen és dicsekvő. Ezzel a felfogással azonban nemhogy Európáig nem lehet elmenni, de a szomszéd falu határáig sem. Jó lenne ezt tudomásul venni nekik is, de nekünk is.

Seszták Ágnes